

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

1. Potrivit principiului teritorialității, infracțiunea se consideră a fi săvârșită pe teritoriul României:

- a) numai atunci când cel puțin un act de executare a infracțiunii a fost efectuat pe teritoriul României;
- b) atunci când un act de instigare s-a produs pe o aeronavă înmatriculată în România;
- c) numai atunci când rezultatul infracțiunii s-a produs în întregime pe teritoriul României.

2. Legea penală română:

- a) se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului României de către un cetățean român numai dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață;
- b) se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului României de către un cetățean român dacă pedeapsa prevăzută de legea română este închisoarea de 5 ani sau mai mare indiferent dacă fapta este prevăzută ca infracțiune și de legea țării unde a fost săvârșită;
- c) se aplică infracțiunilor săvârșite de către un cetățean român într-un loc care nu este supus jurisdicției niciunui stat.

3. X, dorind să înlocuiască aparatul de aer condiționat al unui apartament situat la etajul 10, aruncă pe trotuarul intens circulat, din fața blocului, unitatea exterioară a vechiului aparat de aer condiționat, și, fără a urmări acest lucru, lovește un trecător provocându-i decesul. În acest caz, forma de vinovăție va fi:

- a) culpa cu prevedere;
- b) intenție directă;
- c) intenția indirectă.

4. Z merge în pădure pentru a tăia lemne și, ajungând la copacul marcat pentru care obținuse autorizația de tăiere, îl retează fără a se mai asigura, presupunând că nu mai este nimeni în zonă. Totuși, în cădere, copacul lovește o altă persoană care venise, între timp, în zona respectivă. În acest caz forma de vinovăție va fi:

- a) culpa cu prevedere;
- b) culpa simplă;
- c) intenția indirectă.

5. Proprietarul unui câine periculos îi comandă acestuia să îl atace pe Y. Câinele ascultă comanda și-l atacă pe Y care împușcă câinele. Y:

- a) acționează în stare de necesitate, întrucât atacul nu provine de la o persoană;
- b) acționează în legitimă apărare;
- c) săvârșește o infracțiune, apărarea nefiind proporțională cu atacul.

6. Un salvamar, X, observă o altă persoană, Y, care se află în mare, în pericol de a se îneca. Întrucât Y se zbătea foarte mult, ceea ce îngreuna acțiunea de salvare, X îl lovește cu pumnul. După ce este salvat, Y depune plângere împotriva salvamarului pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe. X:

- a) va răspunde pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe;
- b) nu săvârșește o infracțiune întrucât acționează în stare de necesitate;
- c) nu săvârșește o infracțiune întrucât acționează în stare de legitimă apărare.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

7. Fapta conducătorului auto care accidentează un pieton cauzându-i o vătămare corporală ca urmare a unei defecțiuni neașteptate apărute la sistemul de direcție:

- a) nu constituie infracțiune, fiind incidentă starea de necesitate;
- b) nu constituie infracțiune, fiind incident cazul fortuit;
- c) constituie o infracțiune săvârșită din culpă.

8. Tentativa este posibilă în cazul:

- a) infracțiunilor săvârșite din culpă;
- b) infracțiunilor omisive proprii;
- c) infracțiunilor comisive săvârșite prin omisiune.

9. Desistarea este posibilă:

- a) în cazul tentativei perfecte;
- b) în cazul tentativei întrerupte;
- c) în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă.

10. Infracțiunea continuată:

- a) este posibilă în cazul infracțiunilor din culpă;
- b) are drept condiție unitatea de subiect pasiv;
- c) are drept condiție unitatea de subiect activ nemijlocit.

11. S-a reținut că în seara zilei de 10.04.2022, X și Y au oprit victima pe stradă, X a imobilizat-o din partea din spate, iar Y a lovit-o de mai multe ori cu o piatră în cap, provocându-i decesul.

- a) X și Y au calitatea de coautori ai faptei de omor;
- b) X are calitatea de complice și Y de autor al faptei de omor;
- c) X are calitatea de autor al faptei de loviri sau alte violențe și Y are calitatea de autor al faptei de omor.

12. Instigarea:

- a) poate fi săvârșită din culpă;
- b) nu trebuie, în mod obligatoriu, să fie anterioară săvârșirii faptei;
- c) este săvârșită cu intenție.

13. Termenul de prescripție a răspunderii penale poate fi:

- a) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii de mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 30 ani;
- b) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii de mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 5 ani;
- c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii de mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

14. Prescripția înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunii de:

- a) viol, prev. la art. 218 Cod penal;
- b) sclavie, prev. la art. 209 Cod penal;
- c) vătămare corporală, prev. la art. 194 Cod penal.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

15. Retragera plângerii prealabile poate interveni cel mai târziu:

- a) până la pronunțarea unei hotărâri definitive;
- b) până la citirea actului de sesizare a instanței;
- c) până la începerea urmăririi penale.

16. Măsura de siguranță a obligării la tratament medical:

- a) se ia numai față de o persoană care a săvârșit o infracțiune;
- b) se poate lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă;
- c) se poate lua numai pe durata executării unei pedepse.

17. Confiscarea extinsă se poate dispune asupra bunurilor dobândite de persoana condamnată:

- a) într-o perioadă de 6 ani înainte de momentul săvârșirii infracțiunii;
- b) dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței;
- c) dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

18. Persoanei juridice îi poate fi aplicată una din următoarele măsuri complementare:

- a) amenda;
- b) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la o lună la 1 an;
- c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani.

19. Pedeapsa amenzii poate fi înlocuită:

- a) cu pedeapsa închisorii, de fiecare dată atunci când persoana condamnată nu execută pedeapsa amenzii;
- b) cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă;
- c) cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității de fiecare dată.

20. Degradarea militară se aplică obligatoriu condamnatului militar în retragere, dacă pedeapsa principală aplicată este:

- a) închisoarea de 10 ani;
- b) detențiunea pe viață;
- c) închisoarea mai mare de 5 ani.

21. Infracțiunea de vătămare corporală:

- a) nu se poate comite cu intenție depășită;
- b) în forma tentativei, se poate comite în cazul în care făptuitorul nu săvârșește fapta cu intenție directă;
- c) în forma tentativei, se poate comite în cazul în care făptuitorul săvârșește fapta în scopul producerii unui prejudiciu estetic grav și permanent.

22. Dacă făptuitorul planifică să comită o serie de trei furturi prin violare de domiciliu la interval de câte două zile între ele, urmărind să obțină o anumită sumă de care avea nevoie, dar în timpul celui de-al treilea furt este surprins de victimă și folosește violența pentru a-și asigura scăparea:

- a) făptuitorul a comis un concurs de trei fapte prevăzute de legea penală;
- b) făptuitorul a comis și o faptă prevăzută de legea penală, în formă continuată;
- c) făptuitorul a comis o infracțiune, în formă continuată.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

23. Tentativa infracțiunii de omor calificat:

- a) poate fi complexă, ca formă a unității legale de infracțiune;
- b) nu poate avea în latura sa subiectivă două mobiluri ce constituie elemente circumstanțiale de calificare;
- c) nu se poate caracteriza prin pluralitatea victimelor.

24. Fapta de uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă:

- a) nu poate fi reținută în concurs real cu fapta de vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă;
- b) este susceptibilă de a fi comisă în forma tentativei, însă tentativa acestei fapte nu este incriminată;
- c) are autor necalificat.

25. Infracțiunea de vătămare corporală din culpă:

- a) nu este condiționată de o anumită limită a îmbibației alcoolice;
- b) este condiționată de o anumită modalitate a culpei;
- c) absoarbe fapta de vătămare corporală, în varianta sa de bază.

26. Infracțiunea de tâlhărie:

- a) poate fi comisă de către proprietarul bunului;
- b) nu este condiționată de existența raportului mijloc-scop între acțiunea secundară și cea principală a elementului material;
- c) nu poate absorbi fapta de lipsire de libertate în mod ilegal.

27. Infracțiunea de tâlhărie urmată de moartea victimei:

- a) poate fi comisă cu intenție directă;
- b) poate fi comisă cu intenție depășită;
- c) este o infracțiune complexă.

28. Infracțiunea de distrugere:

- a) are ca obiect material numai un înscris sub semnătură privată care servește la dovedirea unui drept de natură patrimonială;
- b) săvârșită prin incendiere, este o infracțiune de pericol concret;
- c) săvârșită prin incendiere, este o infracțiune de rezultat.

29. Infracțiunea de ultraj:

- a) poate absorbi tentativa faptei de omor;
- b) nu se poate caracteriza prin pluralitatea subiecților pasivi;
- c) nu se poate săvârși cu intenție depășită.

30. Infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrise:

- a) nu este susceptibilă de tentativă;
- b) poate avea ca obiect material un înscris ce consacră drepturi de natură patrimonială;
- c) în varianta sa agravată, nu are autor calificat.

31. Nedenunțarea săvârșită de un membru de familie:

- a) nu este o faptă prevăzută de legea penală;
- b) nu se pedepsește;
- c) constituie infracțiune numai atunci când este săvârșită din culpă.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

32. Fapta unei persoane care, cu intenție, înlesnește valorificarea unui bun, cunoscând că acesta provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaște natura acesteia, poate constitui infracțiunea de:

- a) tănuire;
- b) favorizarea făptuitorului;
- c) omisiunea sesizării.

33. Infracțiunea de mărturie mincinoasă:

- a) se poate comite și din culpă;
- b) nu are autor calificat, în varianta de bază;
- c) poate fi comisă și de către un investigator sub acoperire, în calitate de autor.

34. Din punctul de vedere al elementului material, infracțiunea de evadare se poate comite prin:

- a) încălcarea de către persoana aflată în arest la domiciliu a obligației de a nu părăsi imobilul ori nerespectarea de către aceasta a itinerariului sau condițiilor de deplasare, stabilite potrivit legii;
- b) părăsirea, cu autorizare, de către persoana condamnată, a locului de muncă, aflat în exteriorul locului de deținere;
- c) neprezentarea justificată a persoanei condamnate la locul de deținere, la expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate.

35. În cazul infracțiunii de luare de mită, în varianta de bază:

- a) autorul este întotdeauna calificat;
- b) nu există modalități alternative de realizare a elementului material;
- c) există obiect material.

36. În cazul infracțiunii de dare de mită, banii, valorile sau orice alte bunuri date:

- a) sunt supuse întotdeauna confiscării;
- b) se restituie persoanei care le-a dat, dacă au fost date după denunțul faptei mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
- c) se restituie persoanei care le-a dat, dacă au fost date înainte de denunțul faptei mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

37. Infracțiunea de trafic de influență:

- a) nu poate fi reținută în concurs formal cu infracțiunea de luare de mită;
- b) nu poate fi reținută în concurs real cu infracțiunea de dare de mită;
- c) poate fi reținută în concurs real cu infracțiunea de luare de mită.

38. Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană de către cel aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu constituie infracțiunea de:

- a) purtare abuzivă și atunci când este comisă din culpă;
- b) purtare abuzivă numai atunci când este comisă cu intenție;
- c) neglijență în serviciu.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

39. Falsificarea unui înscris oficial:

- a) poate constitui infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale;
- b) nu poate constitui în nicio situație infracțiunea de fals intelectual;
- c) constituie infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale numai atunci când este comisă de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, care, cu intenție, contraface scrierea, de natură să producă consecințe juridice.

40. Încredințarea unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile spre a fi folosit fără drept poate constitui infracțiunea de:

- a) fals în declarații;
- b) uz de fals;
- c) fals privind identitatea.

41. Acțiunea penală se pune în mișcare prin:

- a) ordonanța organului de cercetare penală, care se supune, în termen de 3 zile, confirmării procurorului care supraveghează urmărirea penală;
- b) rechizitoriul procurorului, mai înainte de sesizarea instanței competente să judece cauza în primă instanță;
- c) ordonanța procurorului, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale, prevăzute la art. 16 alin. (1) CPP.

42. Sunt considerate măsuri preventive:

- a) reținerea, liberarea provizorie sub control judiciar, liberarea provizorie pe cauțiune, arestul la domiciliu, arestarea preventivă;
- b) reținerea, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu, arestarea preventivă;
- c) reținerea, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune, liberarea provizorie sub control judiciar, arestarea preventivă a inculpatului.

43. Atunci când procurorul care supraveghează urmărirea penală, constată pe baza probelor administrate la dosarul cauzei, că fapta prevăzută de legea penală a fost săvârșită în stare de legitimă apărare:

- a) dispune soluția clasării, prin ordonanță;
- b) dispune soluția scoaterii de sub urmărire penală, prin ordonanță;
- c) dispune soluția achitării inculpatului, prin ordonanță.

44. Persoana care a suferit o vătămare fizică, materială sau morală printr-o faptă penală pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu:

- a) nu va putea fi audiată în procesul penal nici în calitate de martor și nici în calitate de persoană vătămată, în cazul în care aduce la cunoștința organului judiciar că nu dorește să participe la procesul penal;
- b) va putea fi audiată în calitate de persoană vătămată, devenind subiect procesual principal, chiar și în situația în care aduce la cunoștința organului judiciar faptul că nu dorește să participe la procesul penal;
- c) va putea fi audiată în calitate de martor, dacă aduce la cunoștința organului judiciar că nu dorește să participe la procesul penal.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

45. Fazele procesului penal sunt:

- a) acțiunea penală, camera preliminară, judecata, punerea în executare a hotărârii judecătorești definitive;
- b) urmărirea penală, camera preliminară, judecata, punerea în executare a hotărârii judecătorești definitive;
- c) cercetarea penală, terminarea urmăririi penale, camera preliminară, judecata.

46. Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

- a) să comunice periodic informații relevante despre mijloacele sale de existență;
- b) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura cu privire la schimbarea locuinței;
- c) să nu depășească o anumită limită teritorială, fixată de organul judiciar, decât cu încuviințarea prealabilă a acestuia.

47. Prelungirea măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale se dispune:

- a) prin ordonanță, de către procurorul ierarhic superior celui care a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) prin încheiere motivată, de către judecătorul de drepturi și libertăți, pentru o durată de cel mult 30 de zile;
- c) prin încheiere motivată, de către judecătorul de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță, pentru o durată de cel mult 30 de zile.

48. Suspectul este:

- a) persoana față de care procurorul care efectuează urmărirea penală în cauză, a dispus prin ordonanță continuarea urmăririi penale și punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) persoana cu privire la care, din datele și probele existente în cauză, rezultă bănuiala rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, situație în care organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta;
- c) persoana despre care se presupune că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, însă organul de urmărire penală nu a dispus încă începerea urmăririi penale cu privire la faptă.

49. Procurorul efectuează urmărirea penală în mod obligatoriu, în cazul:

- a) infracțiunilor săvârșite de către magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 C.pen.;
- c) infracțiunilor de spălare a banilor și infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare.

50. Poate forma obiectul unei comisii rogatorii:

- a) punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) dispunerea măsurii arestării preventive;
- c) audierea unui martor.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

51. Atunci când există o suspiciune rezonabilă că activitatea de urmărire penală este afectată de tulburarea ordinii publice, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu, cu aplicarea dispozițiilor art. 73 C.P.P. (procedura de soluționare a cererii de strămutare) și a art. 74 C.P.P. (soluționarea cererii), poate trimite cauza:

- a) la un parchet superior în grad celui competent să efectueze urmărirea penală;
- b) la un parchet inferior în grad celui competent să efectueze urmărirea penală;
- c) la un parchet egal în grad celui competent să efectueze urmărirea penală.

52. Percheziția corporală poate fi efectuată:

- a) numai de către procuror;
- b) numai de către autoritățile cu atribuții în asigurarea ordinii și securității publice;
- c) de către organele de cercetare penală.

53. Contestația inculpatului îndreptată împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriul, a dispus asupra unei măsuri preventive, se depune:

- a) la judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat încheierea atacată, care o va soluționa într-un termen de 5 zile;
- b) la judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat încheierea atacată, și se va înainta, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, care o va soluționa în termen de 5 zile de la înregistrare;
- c) la judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, care o va soluționa în termen de 3 zile de la înregistrare.

54. Într-o cauză penală se audiază un martor minor care la data audierii sale nu a împlinit vârsta de 14 ani. În speță:

- a) acesta va depune jurământ;
- b) acestuia i se vor comunica obligațiile prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. d) C.P.P. (obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă);
- c) acestuia i se va atrage atenția să spună adevărul.

55. Limita inițială a urmăririi penale este reprezentată de:

- a) dispoziția de efectuare a unor acte premergătoare;
- b) ordonanța de efectuare în continuarea a urmăririi penale față de suspectul dintr-o cauză penală;
- c) ordonanța de începerea urmăririi penale cu privire la faptă.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

56. Judecătorul de cameră preliminară sesizat cu o plângere împotriva soluției de clasare dispusă printr-o ordonanță:

- a) admite plângerea și dispune începerea judecării cu privire la faptele și la persoanele pentru care, în cursul cercetării penale s-a pus în mișcare acțiunea penală, atunci când probele administrate în cauză au fost suficiente, situație în care încheierea judecătorului de cameră preliminară prin care se pronunță o astfel de soluție în cauză este definitivă;
- b) admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării cu privire la faptele și la persoanele pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală în cursul cercetării penale, în baza probelor legal administrate și suficiente, situație în care, împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care se pronunță o astfel de soluție, se poate face contestație;
- c) admite plângerea, desființează soluția clasării și prin încheiere dispune începerea judecării, fără ca în cursul urmăririi penale să se fi pus în mișcare acțiunea penală.

57. Constituie caz de reluare a urmăririi penale:

- a) restituirea cauzei de către instanță;
- b) restituirea cauzei de către judecătorul de cameră preliminară;
- c) restituirea cauzei de către judecătorul de drepturi și libertăți.

58. Într-o cauză penală, limita finală a urmăririi penale, este reprezentată de:

- a) referatul cu propunere de trimitere în judecată;
- b) rechizitoriul procurorului, prin care se dispune trimiterea în judecată;
- c) ordonanța de încetare a urmăririi penale.

59. Suspendarea urmăririi penale:

- a) se dispune în cazul în care se constată de către organele de cercetare penală, în baza unei adeverințe medicale, că suspectul suferă de o boală gravă care îl împiedică să ia parte la procesul penal;
- b) se dispune în cazul în care există un impediment legal temporar pentru punerea în mișcare a acțiunii penale față de o persoană;
- c) se dispune prin încheiere motivată, în cazul în care, potrivit legii, se cere extrădarea unei persoane în vederea judecării într-o cauză penală, până la data la care statul solicitat va comunica hotărârea sa asupra cererii de extrădare.

60. Termenul de introducere a plângerii prealabile este:

- a) de 3 luni socotit din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul;
- b) de 3 luni socotit din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei;
- c) nelimitat.

61. Posibilitatea titularului dreptului de proprietate de a transforma bunul ce face obiectul dreptului său reprezintă exercitarea atributului:

- a) posesiei;
- b) folosinței;
- c) dispoziției.

62. Dreptul de proprietate este un drept absolut pentru că titularul:

- a) poate exercita toate atributele dreptului său;
- b) este singurul care poate exercita atributele dreptului său;
- c) poate abandona bunul său mobil sau poate renunța, prin declarație autentică, la dreptul de proprietate asupra bunului imobil, înscris în cartea funciară.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

63. Are valoare de adevăr următoarea afirmație:

- a) ca și dreptul de proprietate privată, dreptul de proprietate publică prezintă caracterul inalienabilității;
- b) dreptul de proprietate este un drept absolut, cu caracter absolut;
- c) spre deosebire de dreptul de proprietate publică, dreptul de proprietate privată prezintă caracterul insesizabilității.

64. Ca și dreptul de proprietate privată, dreptul de proprietate publică:

- a) aparține doar statului sau unităților administrativ-teritoriale;
- b) se dobândește prin expropriere pentru cauză de utilitate publică, în condițiile legii;
- c) se stinge prin pierirea bunului.

65. Dreptul de a avea sau de a edifica o construcție pe terenul altuia, deasupra ori în subsolul aceluși teren, asupra căruia cel care o edifică (construcția) dobândește un drept de folosință este un:

- a) drept de suprafață;
- b) drept de uzufruct;
- c) drept de servitute.

66. Prin uzucapiune tabulară:

- a) poate fi dobândită orice servitute;
- b) pot fi dobândite numai servituțiile pozitive;
- c) pot fi dobândite numai servituțiile negative.

67. Dreptul de uzufruct:

- a) nu poate avea ca obiect o universalitate de fapt;
- b) constituit în favoarea unei persoane fizice este cel mult viager;
- c) se stinge numai prin atingere la termen.

68. În cazul în care autorul unei lucrări autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de bună-credință, proprietarul imobilului are dreptul să ceară instanței:

- a) să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării cu plata, la alegerea sa, către autorul lucrării, a jumătate din valoarea materialelor și a manoperei ori din sporul de valoare adus imobilului;
- b) obligarea autorului lucrării la desființarea acesteia;
- c) obligarea autorului lucrării să cumpere imobilul la valoarea de circulație pe care acesta (imobilul) ar fi avut-o dacă lucrarea nu s-ar fi efectuat.

69. Gășitorul unui bun mobil pierdut:

- a) devine întotdeauna proprietar al bunului respectiv;
- b) nu poate deveni, în nicio situație, proprietar al bunului respectiv;
- c) este obligat ca, în termen de 10 zile, să îl restituie proprietarului, dacă acesta din urmă este cunoscut.

70. În materia dreptului de proprietate publică, nu are valoare de adevăr următoarea afirmație:

- a) calitatea de concesionar o poate avea orice persoană fizică sau juridică;
- b) dreptul de administrare încetează numai odată cu încetarea dreptului de proprietate publică;
- c) în lipsa unor dispoziții contrare în actul de constituire, titularul dreptului de folosință cu titlu gratuit nu beneficiază de fructele civile ale bunului.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

71. Este real contractul pentru a cărui încheiere valabilă este:

- a) necesară remiterea bunului;
- b) necesară îndeplinirea unei formalități prevăzute de lege;
- c) necesar și suficient simplul acord de voință al părților.

72. Nulitatea relativă:

- a) trebuie să fie invocată din oficiu de instanța de judecată;
- b) nu poate fi invocată din oficiu de instanța de judecată;
- c) poate fi invocată de orice persoană interesată, pe cale de acțiune sau de excepție.

73. Contractul încheiat de o persoană lipsită de discernământ este:

- a) valabil, cu condiția să nu fie prejudiciabil;
- b) lovit de nulitate absolută;
- c) anulabil.

74. Se dă următoarea prevedere legală: ”Contractul produce efecte numai între părți, dacă prin lege nu se prevede altfel”. Aceasta este expresia principiului:

- a) opozabilității efectelor contractului față de terți;
- b) forței obligatorii a contractului;
- c) relativității efectelor contractului.

75. Stipulația pentru altul:

- a) nu poate fi revocată de creditorii sau moștenitorii stipulantului;
- b) poate fi revocată de stipulant fără acordul promitentului, chiar dacă acesta din urmă are interesul să o execute;
- c) poate fi revocată fie de către promitent, fie de către stipulant.

76. Contractul prin care o parte se angajează la a determina un terț să încheie sau să ratifice un act este:

- a) stipulație pentru altul;
- b) promisiunea faptei altuia;
- c) simulație.

77. Prin convenții sau acte unilaterale, se poate exclude răspunderea pentru:

- a) prejudiciul material cauzat altuia printr-o faptă săvârșită cu intenție sau culpă gravă;
- b) prejudiciul cauzat integrității fizice sau psihice;
- c) prejudiciul cauzat bunurilor victimei, printr-o simplă imprudență sau neglijență.

78. Cel care, aflat în stare de necesitate, a distrus sau a deteriorat bunurile altuia pentru a se apăra pe sine ori bunurile proprii de un prejudiciu sau de un pericol iminent:

- a) este obligat să repare prejudiciul cauzat, potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză;
- b) este obligat să repare prejudiciul cauzat, potrivit regulilor răspunderii civile delictuale;
- c) nu datorează despăgubire pentru prejudiciul cauzat.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

79. Persoana care beneficiază de tutelă specială:

- a) nu răspunde în nicio situație pentru prejudiciul cauzat altuia;
- b) nu răspunde pentru prejudiciul cauzat altuia, dacă nu se dovedește discernământul său la data săvârșirii faptei;
- c) răspunde de prejudiciul cauzat altuia, în afară de cazul în care dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei.

80. Este corectă următoarea afirmație:

- a) pentru prejudiciile cauzate de animalele scăpate de sub pază, răspund exclusiv proprietarii acestora;
- b) proprietarul unui edificiu este obligat să repare prejudiciul cauzat prin ruina lui ori prin desprinderea unor părți din el, dacă aceasta (ruina / desprinderea) este urmare a lipsei de întreținere sau a unui viciu de construcție;
- c) pentru fapta prejudiciabilă săvârșită de minorul care avea calitatea de prepus răspund întotdeauna părinții.

81. În conformitate cu prevederile art. 25 (Libera circulație) din Constituția României, revizuită:

- a) cetățeanul român poate să-și stabilească domiciliul sau reședința în orice loc de pe teritoriul României;
- b) cetățeanului român îi este asigurat dreptul de a emigra, precum și de a reveni în țară;
- c) dreptul la libera circulație nu este garantat tuturor cetățenilor români.

82. Constituția României, revizuită reglementează dreptul de proprietate privată (art. 44) după cum urmează:

- a) averea dobândită licit poate fi confiscată;
- b) proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular;
- c) caracterul licit al dobândirii averii nu se prezumă.

83. Secretul corespondenței (art. 28 din Constituția României, revizuită) cuprinde următoarele reguli constituționale:

- a) oricine poate deschide, citi, distruge, da publicității o corespondență ce nu-i este adresată;
- b) este consacrat ca un drept absolut;
- c) secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil.

84. Conform art. 43 din legea 24/2000 (republicată) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, preambulul actului normativ conține:

- a) scopul, și, după caz, motivarea reglementării;
- b) directive;
- c) reguli de interpretare.

85. Potrivit prevederilor art. 55. din Legea 24/2000(republicată) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile finale cuprind:

- a) măsurile necesare pentru punerea în aplicare a actului normativ, data intrării în vigoare a acestuia, implicațiile asupra altor acte normative, ca: abrogări, modificări, completări, precum și dispoziția de republicare, dacă este cazul;
- b) studiul de impact;
- c) prevederile care orientează întreaga reglementare.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

86. La concursurile sau examenele pentru ocuparea unelor funcții de polițist pentru care pot fi încadrați direct sau transferați din instituțiile publice de apărare și siguranță națională specialiști cu studii corespunzătoare cerințelor postului, poate participa orice persoană care, pe lângă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici și condițiile speciale, îndeplinește și următoarele criterii:

- a) nu are tatuaje ori elemente ornamentale, de orice natură, aplicate, inserate sau implementate pe corp, neacoperite de vestimentație;
- b) dacă prin reîncadrare sau încadrare directă, potrivit nivelului studiilor și/sau vechimii în specialitate, nu dobândește un grad profesional mai mic decât gradul militar echivalent deținut în rezervă;
- c) dacă prin reîncadrare sau încadrare directă, potrivit nivelului studiilor și/sau vechimii în specialitate, nu dobândește un grad profesional mai mare decât gradul militar echivalent deținut în rezervă.

87. Formarea profesională continuă a polițistului, pentru dezvoltarea carierei, se asigură prin:

- a) cursuri de capacitate profesională pentru obținerea gradelor profesionale de: comisar-șef de poliție, subcomisar de poliție sau agent-șef de poliție;
- b) cursuri de capacitate profesională pentru obținerea gradelor profesionale de: comisar-șef de poliție, subcomisar de poliție sau agent-șef principal de poliție;
- c) cursuri de capacitate profesională pentru obținerea gradelor profesionale de: subcomisar de poliție sau agent-șef principal de poliție.

88. Acordarea gradelor profesionale pentru conducătorii unităților aparatului central și subordonate Ministerului Afacerilor Interne se face prin avansare de către:

- a) președintele României, la propunerea secretarului de stat care coordonează activitatea structurii în care sunt încadrați polițiștii;
- b) secretarul de stat care coordonează activitatea structurii în care sunt încadrați polițiștii, la propunerea inspectorului general al Poliției Române;
- c) ministrul afacerilor interne.

89. După definitivarea în profesie, polițistul este încadrat în funcție în următoarele condiții:

- a) gradul profesional al funcției să fie egal sau mai mare cu cel mult o treaptă față de cel pe care îl are;
- b) gradul profesional al funcției să fie egal sau mai mare cu cel mult trei trepte față de cel pe care îl are;
- c) gradul profesional al funcției să fie egal cu cel pe care îl are.

90. Prin excepție, evaluarea de serviciu se realizează și pentru o perioadă mai mică, în următoarele situații:

- a) la modificarea sau suspendarea raportului de serviciu, care produce consecințe pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice, sau la încetarea raportului de serviciu;
- b) la modificarea sau suspendarea raportului de serviciu, care produce consecințe pe o perioadă mai mare de 90 de zile calendaristice, sau la încetarea raportului de serviciu;
- c) la modificarea sau suspendarea raportului de serviciu, care produce consecințe pe o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice, sau la încetarea raportului de serviciu.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

91. În cazul polițiștilor care au calitatea de atașați de afaceri interne sau ofițeri de legătură, evaluarea de serviciu se întocmește de către:

- a) șeful structurii care coordonează activitatea acestora și se aprobă de către ministrul afacerilor interne;
- b) inspectorul general al Poliției Române și se aprobă de către ministrul afacerilor interne;
- c) șeful structurii care coordonează activitatea acestora și se aprobă de secretarul coordonator al activităților de reprezentare externă.

92. În materia contestării rezultatului evaluării de serviciu a polițistului și a modului de soluționare a contestației trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- a) în termen de două zile lucrătoare, șeful ierarhic superior al polițistului care contestă rezultatul evaluării, numește o comisie de soluționare a contestației, formată dintr-un număr impar de membri, dar nu mai puțin de trei, din care unul este desemnat președinte;
- b) polițistul nemulțumit de rezultatul evaluării de serviciu poate formula contestație în termen de trei zile lucrătoare de la luarea la cunoștință, iar contestația, împreună cu formularul de evaluare de serviciu, se înaintează de către șeful care a aprobat evaluarea, în termen de trei zile lucrătoare, șefului ierarhic superior al acestuia;
- c) polițistul nemulțumit de rezultatul evaluării de serviciu poate formula contestație în termen de cinci zile lucrătoare de la luarea la cunoștință, iar modul de soluționare a contestației se consemnează într-un proces-verbal, semnat de membrii comisiei și se aduce la cunoștința polițistului în termen de cinci zile lucrătoare de la soluționare.

93. În perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă, concediului de maternitate, concediului pentru îngrijirea copilului bolnav ori a copilului cu handicap pentru afecțiuni intercurrente, precum și a suspendării, raportul de serviciu al polițistului nu poate fi modificat decât din inițiativa sa, după caz, cu acordul scris al acestuia, cu excepția următoarelor situații:

- a) s-a dispus măsura reținerii, controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, cu interdicția exercitării profesiei;
- b) s-a dispus măsura arestării preventive sau arestului la domiciliu;
- c) s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, cu excepția situației în care aceasta a fost pusă în mișcare pentru o infracțiune din culpă care este în legătură cu serviciul;

94. Delegarea polițistului poate fi dispusă în următoarele condiții:

- a) fără acordul polițistului pentru o perioadă de cel mult șase luni;
- b) pentru o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni;
- c) fără acordul polițistului pentru o perioadă de cel mult 12 luni, în situația instituirii stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război, fără a depăși perioada pe care s-a instituit starea de urgență, de asediu, de mobilizare și de război.

95. Raportul de serviciu al polițistului se poate suspenda pe o perioadă nedeterminată, la inițiativa sa, în următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) starea sănătății, dovedită cu certificat medical eliberat/avizat de structurile medicale ale Ministerului Afacerilor Interne, care face contraindicată desfășurarea atribuțiilor de serviciu;
- c) pentru desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

DREPT ȘI LEGISLAȚIE SPECIFICĂ M.A.I.

96. Din Consiliul Superior care funcționează în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române fac parte:

- inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General al Poliției Române, un reprezentant al Corpului Național al Polițiștilor, 5 șefi ai unităților teritoriale ale poliției, desemnați prin rotație în fiecare an;
- șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General al Poliției Române, adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, președintele Corpului Național al Polițiștilor, 5 șefi ai unităților teritoriale ale poliției, desemnați prin rotație în fiecare an;
- șefii direcțiilor generale din Inspectoratul General al Poliției Române, președintele Corpului Național al Polițiștilor, 3 șefi ai unităților teritoriale ale poliției, desemnați prin rotație în fiecare an, rectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”;

97. Autoritatea teritorială de ordine publică are una dintre următoarele atribuții:

- execută, în cooperare cu instituțiile abilitate ale statului, misiuni de asigurare a ordinii publice pe timpul vizitelor oficiale sau al altor activități la care participă înalți demnitari români;
- organizează consultări cu membrii comunităților locale și cu organizațiile neguvernamentale cu privire la prioritățile siguranței persoanei și a ordinii publice;
- execută misiuni de asigurare a ordinii publice cu ocazia mitingurilor, marșurilor, demonstrațiilor, manifestărilor cultural-artistice, sportive, religioase, precum și a altor asemenea activități care se desfășoară în spațiul public și care implică aglomerări de persoane.

98. Polițistul este repus în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării, atunci când:

- s-a dispus amânarea aplicării pedepsei;
- s-a dispus clasarea dosarului de cercetare prealabilă, în cazul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii;
- s-a dispus clasarea dosarului de cercetare prealabilă, în cazul constatării nevinovăției polițistului cercetat.

99. În situația în care, la concursul pentru ocuparea unui post de execuție vacant, mai mulți polițiști au aceeași notă, este declarat „admis” candidatul care:

- are cea mai mare notă la susținerea probei eliminatorii, în cazul în care concursul a constat și în susținerea unei astfel de probe;
- are rezultate mai bune la evaluările anuale de serviciu;
- are cea mai mare vechime în studiile necesare postului scos la concurs.

100. Condițiile de vechime necesare participării ofițerilor de poliție la concurs pentru funcțiile de contabil-șef și funcțiile de șef serviciu/similare de la toate nivelurile ierarhice, precum și pentru funcțiile de șef poliție oraș și adjunct șef poliție oraș sunt:

- vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției – 4 ani și vechime în specialitatea structurii pentru care se organizează concurs – 4 ani;
- vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției – 2 ani și vechime în specialitatea structurii pentru care se organizează concurs – 3 ani;
- vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției – 2 ani și vechime în funcții de conducere în unități ale Ministerului Afacerilor Interne – 3 ani.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcare răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

GRILĂ DE RĂSPUNSURI - Facultatea de Poliție - Masterat Profesional
Concurs de admitere la Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" 2023

Numele: _____
 Prenumele: _____

CNP candidat: _____
 C.U.I. candidat: _____

C.U.I. martor: _____

Semnătură martor: _____

	Nume și prenume corectori	Semnături corectori
1		
2		

Disciplina	Puncte în cifre și litere	
Drept și legislație specifică M.A.I.		

Nr	a	b	c
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			

Nr	a	b	c
35			
36			
37			
38			
39			
40			
41			
42			
43			
44			
45			
46			
47			
48			
49			
50			
51			
52			
53			
54			
55			
56			
57			
58			
59			
60			
61			
62			
63			
64			
65			
66			
67			
68			

Nr	a	b	c
69			
70			
71			
72			
73			
74			
75			
76			
77			
78			
79			
80			
81			
82			
83			
84			
85			
86			
87			
88			
89			
90			
91			
92			
93			
94			
95			
96			
97			
98			
99			
100			

Am luat la cunoștință că am obținut	puncte
Semnătură candidat	

1) În situația în care pe o navă sub pavilion românesc aflată în străinătate se efectuează un act de executare specific consumării unei infracțiuni progresive, rezultatul producându-se două zile mai târziu pe teritoriul Italiei:

- a) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul României doar în situația în care subiectul activ este cetățean român;
- b) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul României, conform principiului personalității legii penale;
- c) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul României și în situația în care subiectul activ este cetățean străin.

2) S-a reținut că X, cetățean român, a deținut și folosit pe timpul unei călătorii în SUA, o armă de foc. Având în vedere că acesta nu este autorizat de către statul român să dețină vreo categorie de arme și că, în conformitate cu legea penală română, *Nerespectarea regimului armelor și munițiilor* (art. 342 C.pen.) se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani, la revenirea sa în țară:

- a) Se poate aplica legea penală română, conform principiului personalității legii penale, doar dacă fapta lui X este prevăzută ca infracțiune și de legea penală a SUA;
- b) Se aplică legea penală română, conform principiului personalității, X fiind tras la răspundere pentru săvârșirea infracțiunii de *Nerespectarea regimului armelor și munițiilor* (art. 342 C.pen.);
- c) Se aplică legea penală română, conform principiului teritorialității, X fiind tras la răspundere pentru săvârșirea infracțiunii de *Nerespectarea regimului armelor și munițiilor* (art. 342 C.pen.).

3) Extrădarea, ca formă de cooperare judiciară internațională în materie penală:

- a) poate fi solicitată pe bază de reciprocitate;
- b) poate fi acordată doar pe bază de reciprocitate;
- c) poate fi acordată doar în relația cu statele membre ale Uniunii Europene.

4) Infracțiunea comisivă care presupune producerea unui rezultat se consideră săvârșită și prin omisiune:

- a) numai atunci când autorul omisiunii, printr-o inacțiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului;
- b) numai atunci când există o obligație legală sau contractuală de a acționa;
- c) când există o obligație legală de a acționa.

5) Instanța a reținut că X, în vârstă de 15 ani, fiul inculpatei Y, i-a înmănat acesteia un cuțit pentru a se apăra de atacul dezlănțuit a lui Z, concubinul ei. Astfel, în momentul în care Z se pregătea să o lovească pe Y cu o dală de beton în cap, aceasta l-a înjunghiat, provocându-i moartea. În această situație:

- a) X nu va fi tras la răspundere, beneficiind de cauza de neimputabilitate *Minoritatea*;
- b) X poate beneficia de cauza de neimputabilitate *Minoritatea*;
- c) X nu poate beneficia de efectele unei cauze justificative, deoarece nu este autorul faptei.

6) Atunci când vorbim despre *Starea de necesitate*,

- a) nu putem afirma că se aseamănă cu *Legitima apărare* prin raportare la natura juridică a acestora;
- b) putem afirma că se aseamănă cu *Legitima apărare* prin raportare la natura juridică a acestora;
- c) putem afirma că înlătură imputabilitatea, ca trăsătură esențială a infracțiunii.

7) Intenția indirectă, ca formă de vinovăție:

- a) presupune factorul intelectual identic cu cel al culpei cu prevedere și diferit de cel al culpei simple;
- b) presupune uneori factorul intelectual identic cu cel al intenției directe și diferit de cel al culpei cu prevedere;
- c) presupune întotdeauna factorul intelectual identic cu cel al intenției directe și diferit de cel al culpei cu prevedere.

8) S-a reținut într-o speță ca X i-a aplicat o lovitură puternică cu levier de fier în cap lui Y. Acesta din urmă a fost transportat la spital și internat pentru acordarea de îngrijiri medicale. În urma complicațiilor apărute a decedat 13 zile mai târziu. În această situație, X se face vinovat de moartea lui Y, acționând cu forma de vinovăție:

- a) intenție directă;
- b) intenție indirectă;
- c) intenție depășită.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

9) Constrângerea fizică, ca și cauză de neimputabilitate, există atunci când:

- a) X îl amenință cu un pistol pe Y, funcționar public, apoi îl și lovește, spunându-i că o să îl ucidă dacă nu săvârșește o infracțiune de fals intelectual care să producă consecințe juridice pentru fratele lui X;
- b) o ploaie torențială puternică, cu deversări de ape, care a surpat un drum de legătură, îl împiedică pe X să predea un bun găsit autorităților competente în termenul prevăzut de lege;
- c) X îl lovește pe Y, funcționar la o bancă și apoi îl amenință că o să îl bată la ieșirea din serviciu, dacă nu transferă în mod ilegal o sumă de bani într-un cont al fratelui lui X.

10) Conform dispozițiilor legale, tentativa poate să constea în:

- a) punerea în executare a intenției de a săvârși infracțiunea, executare care a fost însă întreruptă;
- b) punerea în executare a hotărârii de a săvârși infracțiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu și-a produs efectul;
- c) punerea în executare a hotărârii de a săvârși infracțiunea, executare care însă nu și-a produs efectul.

11) În cazul unității de infracțiune:

- a) infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se majorează cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii, respectiv cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii;
- b) infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se majorează cu 3 ani în cazul pedepsei închisorii, respectiv cu o treime în cazul pedepsei amenzii;
- c) infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii.

12) Concursul formal de infracțiuni se deosebește de concursul real de infracțiuni:

- a) prin posibilitatea realizării conținutului mai multor infracțiuni printr-o singură inacțiune săvârșită de către o singură persoană;
- b) prin imposibilitatea realizării conținutului mai multor infracțiuni printr-o singură acțiune săvârșită de către o singură persoană;
- c) prin posibilitatea realizării conținutului mai multor infracțiuni prin două sau mai multe acțiuni sau inacțiuni distincte de către o singură persoană.

13) Concursul de infracțiuni, recidiva și pluralitatea intermediară:

- a) nu se pot caracteriza în mod identic prin săvârșirea a cel puțin două infracțiuni cu intenție;
- b) se pot caracteriza în mod identic prin săvârșirea a cel puțin două infracțiuni cu intenție depășită;
- c) se pot caracteriza în mod identic prin săvârșirea a cel puțin două infracțiuni din culpă.

14) În cazul participației penale proprii:

- a) autorul, instigatorul și complicele trebuie să acționeze cu intenție la săvârșirea aceleiași fapte prevăzute de legea penală;
- b) autorul, instigatorul și complicele pot să acționeze cu forme de vinovăție diferite la săvârșirea aceleiași fapte prevăzute de legea penală;
- c) coautorul, instigatorul și complicele la o infracțiune săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa stabilită de instanța de judecată pentru autor.

15) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi:

- a) poate fi atât obligatorie, cât și facultativă;
- b) începe întotdeauna după executarea pedepsei închisorii;
- c) nu i se poate aplica unui infractor străin care a fost condamnat de o instanță din România.

16) În cazul în care există circumstanțe atenuante:

- a) limitele speciale ale pedepsei se pot reduce cu o treime;
- b) limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime pentru fiecare circumstanță reținută;
- c) se poate aplica o pedeapsă cu închisoarea de la 10 la 20 de ani.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

17) Termenul de supraveghere în cazul în care se dispune liberarea condiționată:

- a) nu este obligatoriu când cel condamnat s-a aflat în executarea pedepsei în regim deschis;
- b) este obligatoriu și atunci când cel condamnat a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei;
- c) nu este obligatoriu atunci când cel condamnat a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei.

18) S-a reținut într-o speță că X, cunoscut pentru consumul cronic de alcool și substanțe psiho-active, cu antecedente violente în societate, l-a împins puternic pe Y chiar înainte ca acesta din urmă să îl înjunghie în zona abdomenului pe Z. În urma împingerii, Y, care se afla sub influența alcoolului, s-a dezechilibrat și a căzut lovindu-se puternic cu capul de o bordură și decedând. Instanța a reținut că X a acționat în stare de legitimă apărare. În această situație, ținând cont de starea de sănătate a lui X:

- a) instanța nu poate lua nicio măsură de siguranță față de X;
- b) instanța poate lua măsura de siguranță a obligării la tratament medical față de X;
- c) instanța trebuie să ia măsura de siguranță a obligării la tratament medical față de X.

19) În situația tragerii la răspundere penală a persoanei juridice:

- a) prescripția executării pedepsei este în toate cazurile de 3 ani;
- b) prescripția executării pedepsei poate fi de 5 ani;
- c) reabilitarea judecătorească poate fi cerută după 3 ani de la data la care pedeapsa complementară a fost executată.

20) Împăcarea, ca și cauză de înlăturare a răspunderii penale:

- a) produce efecte numai cu privire la persoanele între care a intervenit și poate avea loc până la citirea actului de sesizare a instanței;
- b) produce efecte numai cu privire la persoanele între care a intervenit și se poate face până la pronunțarea unei hotărâri definitive;
- c) nu poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu.

21) O infracțiune de omor calificat, prin aceea că a fost comisă cu premeditare:

- a) nu se poate comite cu intenție indirectă;
- b) nu se comite cu intenție directă;
- c) se poate comite imediat după ce făptuitorul a luat hotărârea de a ucide victima.

22) O infracțiune de vătămare corporală:

- a) nu se poate caracteriza sub raportul urmărilor imediate printr-o stare de pericol;
- b) se poate caracteriza sub raportul urmărilor imediate printr-un rezultat;
- c) nu se poate comite cu intenție depășită.

23) O infracțiune de violență în familie, în raport cu formele unității de infracțiune:

- a) poate îmbrăca forma continuată;
- b) poate îmbrăca forma complexă;
- c) nu îmbracă forma complexă.

24) În cazul unei infracțiuni de uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă:

- a) forma de vinovăție se poate configura sub imperiul unei stări de tulburare psihică, pricinuită de naștere;
- b) forma de vinovăție nu se configurează sub imperiul unei stări de tulburare psihică;
- c) subiectul pasiv este calificat, însă nu unic.

25) O infracțiune de lipsire de libertate în mod ilegal:

- a) se comite doar cu intenție;
- b) nu poate dura în timp pentru a-și atinge momentul consumativ;
- c) se poate comite cu intenție depășită.

26) O infracțiune de șantaj:

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

- a) se poate comite cu intenție indirectă;
- b) în varianta sa de bază, este o infracțiune complexă;
- c) în varianta sa asimilată, nu se caracterizează prin prezența scopului ca element constitutiv.

27) O infracțiune de viol:

- a) este întotdeauna complexă;
- b) nu este susceptibilă de coautorat;
- c) poate îmbrăca forma continuată.

28) O infracțiune de violare de domiciliu:

- a) nu este susceptibilă de tentativă;
- b) nu se poate comite cu intenție indirectă;
- c) nu se poate comite în aceeași împrejurare în ambele modalități normative de comitere.

29) O infracțiune de furt:

- a) poate fi comisă asupra unui bun care nu se află în posesia sau detinerea altuia;
- b) poate fi comisă asupra unui înscris;
- c) nu poate fi comisă chiar de către proprietarul bunului furat.

30) Furtul de benzină:

- a) constituie întotdeauna furt calificat;
- b) poate constitui furt simplu;
- c) constituie întotdeauna furt simplu.

31) În cazul unei infracțiuni de tâlhărie:

- a) furtul poate precede violența;
- b) furtul urmează întotdeauna violenței;
- c) furtul nu se poate comite fără violență fizică.

32) O infracțiune de înșelăciune:

- a) în forma sa consumată, nu este o infracțiune de pericol;
- b) în forma sa consumată, nu este o infracțiune de rezultat;
- c) este susceptibilă de tentativă, însă aceasta nu se pedepsește

33) Dezastrul, ca urmare imediată a unei infracțiuni:

- a) poate caracteriza infracțiunea de distrugere calificată;
- b) poate caracteriza doar infracțiunea de distrugere din culpă;
- c) este întotdeauna o urmare caracterizată în plan subiectiv de intenția depășită .

34) Infracțiunea de ultraj comisă împotriva unui polițist local, în sensul Legii poliției locale nr. 155/2010:

- a) nu este o infracțiune comisă în varianta sa agravată;
- b) nu este o infracțiune comisă în varianta sa de bază;
- c) este o infracțiune comisă în varianta sa asimilată.

35) O infracțiune de omisiunea sesizării:

- a) nu este o infracțiune omisivă cu termen;
- b) este o infracțiune care nu se poate comite din culpă;
- c) este o infracțiune care se comite doar cu intenție.

36) O infracțiune de mărturie mincinoasă:

- a) poate fi omisivă;
- b) nu se pedepsește dacă autorul își retrace mărturia, în cauzele penale, după ce s-a dispus arestarea, ca urmare a mărturiei mincinoase;

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

c) este susceptibilă de coautorat.

37) O infracțiune de luare de mită:

- a) nu este o infracțiune de rezultat;
- b) este o infracțiune susceptibilă de desistare;
- c) nu este o infracțiune de pericol.

38) În cazul unei infracțiuni de delapidare:

- a) autor nu poate fi orice funcționar public;
- b) complicitatea nu este posibilă;
- c) tentativa este posibilă, însă nu se pedepsește.

39) Falsificarea materială, ca mod al falsificării:

- a) se poate regăsi doar într-un înscris sub semnătură privată;
- b) nu se poate regăsi într-un înscris sub semnătură privată;
- c) se poate regăsi într-un înscris oficial.

40) O infracțiune de fals privind identitatea:

- a) în varianta sa de bază, se poate comite prin viu grai;
- b) nu poate fi complexă;
- c) poate fi comisă prin întrebuintarea identității reale a altei persoane.

41) Atunci când urmărirea penală se efectuează față de o persoană, extinderea urmăririi penale dispusă de organul de cercetare penală se supune confirmării motivate a:

- a) procurorului care supraveghează urmărirea penală;
- b) judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță;
- c) judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei competente să judece cauza în primă instanță.

42) Este împiedicată exercitarea acțiunii penale, din lipsă de temei, când:

- a) s-a dispus radierea inculpatului, persoană juridică;
- b) a fost retrasă plângerea prealabilă;
- c) nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea.

43) Partea responsabilă civilmente poate interveni în procesul penal:

- a) până la începerea dezbaterilor la instanța de apel, luând procedura din stadiul în care se află în momentul intervenției;
- b) până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată, luând procedura din stadiul în care se află în momentul intervenției;
- c) până la terminarea cercetării judecătorești la instanța de apel, având în ceea ce privește acțiunea civilă, toate drepturile pe care legea le prevede pentru inculpat.

44) Față de suspectul R. S., chestor, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită (art. 289 C. pen.). Mai înainte de sesizarea instanței competente să judece cauza în primă instanță, R. S. demisionează din Ministerul Afacerilor Interne, fiind trecut în rezervă. În speță, instanța competentă să judece cauza în primă instanță este:

- a) tribunalul;
- b) Curtea de Apel;
- c) Înalta Curte de Casație și Justiție.

45) Într-o speță, ordonanța prin care s-a dispus soluția de renunțare la urmărirea penală, de către procuror, se transmite spre confirmare judecătorului de cameră preliminară, care, în cazul în care respinge cererea de confirmare formulată de către procuror:

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

- a) dispune trimiterea cauzei la judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei competente să judece cauza în primă instanță pentru a analiza legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărirea penală;
- b) desființează soluția de renunțare la urmărirea penală și dispune trimiterea cauzei la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală sau pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală, după caz;
- c) desființează soluția de renunțare la urmărirea penală și dispune trimiterea cauzei la organul de cercetare penală pentru a formula un referat cu propunerea de începere a urmăririi penale.

46) Inculpatul poate formula contestație împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune luarea măsurii arestării preventive față de acesta. Contestația se depune la:

- a) judecătorul de camera preliminară de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță și se înaintează împreună cu dosarul cauzei la judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare;
- b) judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează împreună cu dosarul cauzei la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare;
- c) judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează împreună cu dosarul cauzei la judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare.

47) Organul judiciar care a dispus măsura controlului judiciar poate impune inculpatului să respecte una sau mai multe obligații:

- a) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;
- b) să nu depășească o anumită limită teritorială, fixată de organul judiciar, decât cu încuviințarea prealabilă a acestuia;
- c) să înlăture consecințele faptei penale sau să repare paguba produsă ori să convină cu partea civilă o modalitate de reparare a acesteia.

48) În cursul urmăririi penale, acțiunea penală se stinge printr-o soluție de:

- a) scoatere de sub urmărirea penală;
- b) renunțare la aplicarea pedepsei;
- c) clasare.

49) Instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, atunci când constată pe baza probelor administrate la dosarul cauzei că:

- a) lipsește sesizarea organului competent, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;
- c) s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea ce face obiectul cauzei penale deduse judecării.

50) În fapt, inculpatul T.C., executor judecătoresc, a săvârșit o infracțiune de furt (art. 228 C. pen.) în timpul unei călătorii, în vacanță. În speță, competentă să judece cauza în primă instanță este:

- a) judecătoria;
- b) curtea de apel;
- c) Înalta Curte de Casație și Justiție.

51) Atunci când există riscul ca persoana vătămată să nu mai poată fi audiată în cursul judecării:

- a) judecătorul de cameră preliminară poate proceda la audierea anticipată a acesteia;
- b) procurorul poate sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în vederea audierii anticipate a acesteia;
- c) organul de cercetare penală poate sesiza judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță, în vederea audierii anticipate a acesteia.

52) Dobândește calitatea de suspect în procesul penal:

- a) persoana față de care se presupune că a săvârșit o infracțiune, dar față de care nu s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale de către organele de cercetare penală;
- b) persoana cu privire la care, există probe din care rezultă bănuiala rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

penală și nu există vreunul din cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) C. pr. pen. (cazurile care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau exercitarea acesteia), situație în care organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de acea persoană;

c) persoana cu privire la care, din probele existente în cauză, rezultă presupunerea rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, iar procurorul dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale și punerea în mișcare a acțiunii penale.

53) Atunci când autorul faptei nu este identificat, procurorul poate dispune soluția renunțării la urmărirea penală, analizând interesul public în urmărirea faptei, în raport cu:

- a) scopul urmărit;
- b) urmările produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii;
- c) modul și mijloacele de săvârșire a faptei.

54) Percheziția domiciliară:

- a) poate fi dispusă, în cursul judecății, din oficiu sau la cererea procurorului, de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță;
- b) poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea judecătorului de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță;
- c) în cazul infracțiunii flagrante, poate fi începută după ora 20.00.

55) Față de numitul B. V. s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită (art. 289 C. pen.). În speță, competentă să judece cauza în primă instanță este:

- a) judecătoria;
- b) curtea de apel;
- c) tribunalul.

56) Sunt mijloace de probă în procesul penal:

- a) declarațiile inculpatului, cercetarea la fața locului și înscrisurile;
- b) declarațiile părții civile, declarațiile martorilor și mijloacele materiale de probă;
- c) declarațiile suspectului, declarațiile persoanei vătămate și percheziția.

57) Inculpatul poate solicita continuarea procesului penal, în caz de:

- a) existență a unei cauze justificative;
- b) grațiere;
- c) prescripție.

58) Instanța poate dispune reunirea cauzelor:

- a) când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune;
- c) în cazul infracțiunii continuate;
- c) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană.

59) Excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței superioare celei competente potrivit legii poate fi invocată:

- a) până la începerea cercetării judecătorești;
- b) până la terminarea dezbaterilor;
- c) în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive.

60) Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu de către procuror:

- a) în cazul infracțiunii de ultraj (art. 257 C. pen.);
- b) în cazul infracțiunii de violare a vieții private (art. 226 C. pen.);
- c) în cazul infracțiunii de distrugere (art. 253 C. pen.).

61) Prin caracterul exclusiv al dreptului de proprietate privată se înțelege că:

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

- a) dreptul de proprietate este un drept complet care conferă titularului exercițiul tuturor prerogativelor sale;
- b) proprietarul este îndreptățit să exercite singur toate prerogativele dreptului său;
- c) dreptul de proprietate nu are o durată limitată în timp și nu se stinge prin neuz.

62) Sunt atribute ale dreptului de proprietate privată:

- a) uzul, uzufructul, abitația;
- b) posesia, folosința, dispoziția;
- c) dreptul de administrare, dreptul de concesiune, dreptul de folosință cu titlu gratuit.

63) În materia limitelor dreptului de proprietate privată:

- a) proprietarul fondului care este lipsit de acces la calea publică are dreptul să i se permită trecerea pe fondul vecinului său pentru exploatarea fondului propriu;
- b) proprietarul unui fond este obligat să permită accesul vecinului pe terenul său pentru tăierea crengilor și culegerea fructelor, în schimbul unei despăgubiri, dacă este cazul, chiar dacă este posibilă și trecerea prin altă parte, iar aceasta nu este periculoasă sau foarte costisitoare;
- c) proprietarul unui fond poate împiedica accesul altuia pentru a redobânda posesia unui bun al său ajuns întâmplător pe fondul respectiv, chiar dacă a fost înștiințat în prealabil.

64) Dreptul de proprietate privată:

- a) se stinge prin moartea proprietarului;
- b) se poate dobândi prin ocupațiune, în condițiile legii;
- c) nu se poate pierde prin abandonul bunului mobil.

65) În condițiile art. 937 alin.(1) din Codul civil, persoana care, cu bună-credință, încheie cu un neproprietar un act translativ de proprietate, având ca obiect un bun mobil, devine proprietarul acelui bun:

- a) chiar dacă actul translativ de proprietate este o liberalitate;
- b) numai dacă actul este cu titlu oneros;
- c) chiar dacă actul este cu titlu gratuit.

66) Dreptul de abitație este:

- a) dreptul unei persoane de a folosi bunul altei persoane și de a culege fructele acesteia întocmai ca proprietarul, însă cu îndatorirea de a-i conserva substanța;
- b) dreptul de a avea sau de a edifica o construcție pe terenul altuia, deasupra ori în subsolul acelui teren, asupra căruia se dobândește un drept de folosință;
- c) dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul, copiii, părinții ori alte persoane aflate în întreținere.

67) Uzufructul:

- a) nu se stinge prin moartea uzufructuarului ori, după caz, încetarea personalității juridice a acestuia;
- b) poate avea durata de cel mult 20 ani, dacă a fost constituit în favoarea unei persoane juridice;
- c) se stinge prin consolidare, atunci când calitatea de uzufructuar și de nud proprietar se întrunesc în aceeași persoană.

68) Bunurile proprietate publică:

- a) pot fi dobândite de terți prin uzucapiune;
- b) pot fi urmărite de creditorii titularului dreptului de proprietate;
- c) nu pot fi înstrăinate.

69) Dreptul de proprietate publică:

- a) poate fi dobândit prin donație, dacă bunul, prin natura lui sau prin voința dispunătorului, devine de uz sau de interes public;
- b) aparține doar unităților administrativ-teritoriale;
- c) este imprescriptibil extinctiv și prescriptibil achizitiv.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

70) Potrivit Codului civil, în materia drepturilor reale corespunzătoare proprietății publice, calitatea de concesionar o poate/ pot avea:

- a) orice persoană fizică sau juridică;
- b) numai regiile autonome;
- c) numai instituțiile publice de interes național, județean sau local.

71) Nulitatea absolută a contractului poate fi invocată:

- a) pe cale de acțiune, numai în termenul de prescripție stabilit de lege;
- b) oricând, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție;
- c) de partea căreia i se cere executarea contractului, numai în termenul de prescripție stabilit de lege.

72) Nulitatea relativă a contractului:

- a) poate fi invocată de orice persoană interesată, pe cale de acțiune sau de excepție;
- b) trebuie să fie invocată din oficiu de către instanța judecătorească;
- c) poate fi invocată numai de cel al cărui interes este ocrotit prin dispoziția legală încălcată.

73) În materia condițiilor de validitate ale contractului:

- a) obiectul contractului trebuie să fie determinat și licit, sub sancțiunea nulității absolute;
- b) cauza ilicită sau imorală a contractului atrage întotdeauna nulitatea relativă a acestuia;
- c) lipsa cauzei contractului atrage nulitatea absolută a acestuia.

74) Contractul este real atunci când:

- a) acordul de voință al părților este necesar, dar și suficient pentru încheierea sa valabilă;
- b) pentru validitatea sa este necesară remiterea bunului;
- c) atunci când validitatea sa este supusă îndeplinirii unei condiții de formă prevăzute de lege.

75) În materia impreviziunii instanța poate dispune adaptarea contractului pentru a distribui în mod echitabil între părți pierderile și beneficiile ce rezultă din schimbarea împrejurărilor, numai dacă:

- a) întinderea acesteia (schimbarea împrejurărilor) a fost sau putea fi avută în vedere de către debitor în mod rezonabil în momentul încheierii contractului;
- b) debitorul nu a încercat într-un termen rezonabil și cu bună-credință, negocierea adaptării rezonabile și echitabile a contractului;
- c) debitorul nu și-a asumat riscul schimbării împrejurărilor și nici nu putea fi în mod rezonabil considerat că și-ar fi asumat acest risc.

76) Contractul încheiat pe perioadă nedeterminată poate fi denunțat unilateral:

- a) de oricare dintre părți cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz;
- b) numai dacă executarea lui nu a început, iar părțile au stipulat o prestație în schimbul denunțării contractului;
- c) chiar și după începerea executării lui, iar denunțarea produce întotdeauna efecte în privința tuturor prestațiilor executate sau care se află în curs de executare.

77) Stipulația pentru altul:

- a) poate fi revocată chiar și după ce acceptarea beneficiarului a ajuns la stipulant sau la promitent;
- b) poate fi revocată inclusiv de creditorii sau de moștenitorii stipulantului;
- c) nu poate fi revocată fără acordul promitentului, dacă acesta din urmă are interesul să o execute.

78) Cel care, aflat în stare de necesitate, a distrus sau a deteriorat bunurile altuia:

- a) este obligat să repare integral prejudiciul cauzat, în toate situațiile;
- b) este obligat să repare prejudiciul cauzat potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză dacă fapta a fost săvârșită pentru a se apăra pe sine ori bunurile proprii de un prejudiciu sau pericol iminent;
- c) este obligat să repare prejudiciul cauzat, chiar dacă fapta păgubitoare a fost săvârșită în interesul unei terțe persoane.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

79) În materia răspunderii comitenților pentru prepuși, comitentul:

- a) este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate;
- b) răspunde dacă dovedește că victima cunoștea sau după împrejurări putea să cunoască la data săvârșirii faptei prejudiciabile, că prepusul a acționat fără nicio legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate;
- c) nu răspunde în nicio situație pentru fapta prejudiciabilă săvârșită de minorul care avea calitatea de prepus.

80) Principiul forței obligatorii a contractului este regula de drept potrivit căreia:

- a) contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante;
- b) contractul produce efecte numai între părți, dacă prin lege nu se prevede altfel;
- c) contractul este opozabil terților, iar aceștia din urmă nu pot aduce atingere drepturilor și obligațiilor născute din contract.

81) Conform prevederilor art. 23 alin. 4 (libertatea individuală) din Constituția României, revizuită:

- a) reținerea nu poate depăși 48 de ore;
- b) arestarea preventivă se dispune de judecător și numai în cursul procesului penal;
- c) învinuirea se aduce la cunoștință numai în prezența unui avocat ales.

82) În conformitate cu prevederile art. 27 alin. 2 (inviolabilitatea domiciliului) din Constituția României, revizuită, în domiciliul sau reședința unei persoane se poate pătrunde fără învoirea acesteia în următoarele situații:

- a) pentru apărarea securității naționale sau a ordinii publice;
- b) pentru efectuarea percheziției dispuse în timpul nopții;
- c) pentru executarea unui mandat de arestare dispus de procuror.

83) Art. 53 alin. 1 din Constituția României, revizuită, consacră restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți dacă se impune, pentru:

- a) expulzarea cetățeanului român;
- b) prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav;
- c) executarea pedepsei cu moartea.

84) Care sunt părțile constitutive ale actului normativ conform prevederilor art. 40 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată:

- a) titlul și, dacă este cazul, preambulul, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului;
- b) dispozițiile generale, dispozițiile de fond, dispozițiile finale, anexele;
- c) preambulul, articolul, alineatul.

85) Potrivit prevederilor art. 53 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, dispozițiile de fond ale actului normativ cuprind:

- a) prevederile care orientează întreaga reglementare normativă;
- b) temeiurile juridice pe baza cărora actul a fost emis;
- c) reglementarea propriu-zisă a relațiilor sociale ce fac obiectul actului normativ.

86) În conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, în cadrul Poliției Române funcționează Corpul Național al Polițiștilor, persoană juridică de drept public, ale cărei atribuții sunt stabilite:

- a) prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 60/2010;
- b) prin dispoziții anuale emise de către Inspectorul General al Poliției Române;
- c) prin Legea privind statutul polițistului.

87) Conform prevederilor art. 8 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general, cu rang de secretar de stat,

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

numit prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului afacerilor interne:

- a) după consultarea Corpului Național al Polițiștilor;
- b) cu avizul sindicatelor reprezentative din Poliție;
- c) după avizarea de către Ministerul Justiției.

88) Conform prevederilor art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, în aplicarea legii inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine:

- a) cu acceptul adjuncților și după consultarea directorului general al D.G.P.M.B./inspectorilor șefi de la unitățile de poliție teritoriale;
- b) la elaborarea cărora consultă Corpul Național al Polițiștilor și Consiliul;
- c) numai după realizarea unor consultări cu directorii direcțiilor de linie.

89) În conformitate cu prevederile art. 17 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, desemnarea nominală a autorității teritoriale de ordine publică este validată de către Consiliul General al Municipiului București sau de către consiliul județean pentru:

- a) o perioadă de 3 ani;
- b) o perioadă de 4 ani;
- c) o perioadă de 6 ani.

90) În conformitate cu prevederile art. 19 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, Autoritatea teritorială de ordine publică se întrunește în ședințe ordinare sau extraordinare:

- a) lunar;
- b) trimestrial sau ori de câte ori este nevoie;
- c) semestrial sau la propunerea membrilor ATOP.

91) Potrivit art. 19 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, Autoritatea teritorială de ordine publică:

- a) dispune cel puțin o dată pe an măsuri de remediere a deficiențelor constatate în rândul personalului Poliției Române;
- b) emite dispoziții în vederea punerii în aplicare de către personalul Ministerului Afacerilor Interne;
- c) nu are competențe în problemele operative ale poliției.

92) Potrivit art. 24 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, unitățile teritoriale de poliție cooperează:

- a) cu consiliile locale și, după caz, cu primarii pentru îndeplinirea hotărârilor sau dispozițiilor scrise ale acestora, emise în limita competențelor lor în domeniul ordinii publice;
- b) cu consiliile județene și colegiile prefecturale, în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor și hotărârilor cu caracter superflu în problemele operative ale poliției;
- c) cu prefecturile pentru achiesarea la dispozițiile imperative ale acestora în îndeplinirea responsabilităților trasate de către conducerea administrației publice sau ale consiliilor județene.

93) Potrivit art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, în îndeplinirea activităților specifice, polițistul încadrat în Inspectoratul General al Poliției Române:

- a) are competență teritorială generală;
- b) are competență teritorială corespunzătoare subunității de poliție unde acționează;
- c) are competență teritorială corespunzătoare unității de poliție unde acționează.

94) În conformitate cu prevederile art. 27 7*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni se poate dispune:

- a) după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și acceptul polițistului delegat, indiferent de forma exprimată;
- b) de către șeful nemijlocit, în interesul unității ierarhic inferioare;
- c) numai cu acordul scris al polițistului.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

95) Potrivit prevederilor art. 27 9*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, detașarea polițistului:

- a) poate fi dispusă fără acordul polițistului pentru o perioadă de cel mult 2 luni;
- b) poate fi dispusă fără acordul polițistului pentru o perioadă de cel mult 3 luni.
- c) poate fi dispusă fără acordul polițistului pentru o perioadă de cel mult 6 luni.

96) Conform prevederilor art. 27 16*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, polițistul poate fi împuternicit:

- a) fără acordul polițistului pentru o perioadă de cel mult 2 luni;
- b) cu acordul acestuia, pe o perioadă de maximum 3 luni;
- c) cu acordul acestuia, pe o perioadă de maximum 6 luni.

97) În conformitate cu prevederile art. 27 18*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, transferul polițistului la instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează:

- a) cu aprobarea inspectorului general al Poliției Române;
- b) cu aprobarea ministrului afacerilor interne;
- c) după obținerea acordului exprimat în scris de către prefect.

98) În conformitate cu prevederile art. 27 24*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, suspendarea raportului de serviciu are ca efect:

- a) încetarea raporturilor de serviciu;
- b) trecerea în rezervă a polițistului;
- c) suspendarea îndeplinirii atribuțiilor de către polițist.

99) În conformitate cu prevederile art. 27 25*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, raportul de serviciu al polițistului se suspendă de drept în următoarea situație:

- a) îndeplinește o funcție de conducere salarizată în afara Ministerului Afacerilor Interne;
- b) se află sub control judiciar sau control judiciar pe cauțiune și s-a dispus interdicția exercitării profesiei;
- c) este sesizat ca fiind dispărut, dar dispariția nu a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă.

100) În conformitate cu prevederile art. 27 48*) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, în cazul în care ocuparea postului vacant pentru care s-a organizat concurs nu este posibilă din motive care țin exclusiv de persoana candidatului declarat "admis":

- a) oferta de ocupare a postului se face candidatului clasat pe următorul loc, în ordinea descrescătoare a notelor obținute;
- b) se reia procedura de concurs în termen de maxim 90 de zile de la data organizării postului vacant pentru care s-a organizat concurs;
- c) se suspendă procedura de concurs și se reia la o dată ulterioară, în conformitate cu dispozițiile șefului unității de poliție teritorială.

Notă: Fiecare întrebare are o singură variantă de răspuns corectă.

Exemplu de marcarea răspuns:

Răspuns considerat corect la întrebarea nr. 1: b)

	a	b	c
1	☐	☒	☐

